

ÁBRAHÁM ISTVÁNNÉ

Levél

Kint szél tépi a fákat
A fényre éj zuhan
Álmokat szaggat-rángat
Az esti szélroham

A szobában csak a tollam sercen néha
A tiszta fehér papíron
Vigyázatlan zaja végigfut a néma
Titok-őrző falakon

Betegség villanófénye
A szemgödrom mögött
Fagy-fényben csillogó béke
A jéghegyek között

Gondolatfoszlány agyamban
Mint szélütött bénult nyelve
Riadtan visszatorpan
Béklyóktól megkötözve

Torkom bilincsből a hang
Zihálva menekülne
Fejemben félrevert harang
Kisiklott mondatok terhe

A távolság oly nagy közöttünk
Mint csillagok messzi fénye
Meglepetés a fénysugár
Ebbe a mély sötétségbe